

เกิดมาสร้างบารมี

เราเกิดมาสร้างบารมี

๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

โลกนี้เป็นโลกแห่งการสร้างบารมี สร้างชาติ

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

บัณฑิต...
จะสร้างแต่ความดี
คนพาล...
จะสร้างแต่บาปอกุศล

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สร้างบารมีให้สม่ำเสมอ
อย่าให้ขาดตอนเลย
สายบุญสายสมบัติจะได้ต่อเนื่อง

๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

เราเกิดมาสร้างบารมี
จะต้องใช้ทุกอณูวินาที
กับทุกสิ่งที่เรา
ให้เป็นประโยชน์
ต่อการสร้างบารมี
ถึงจะคุ้มค่า
กับการเกิดมาเป็นมนุษย์

๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

กายมนุษย์เท่านั้น ที่จะสร้างบารมีได้

๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

การสร้างบารมี คือ การพักผ่อน
การพักผ่อน คือ การสร้างบารมี

ตอกย้ำซ้ำเติมไปเรื่อย ๆ
จะทำให้เราไม่ประมาณ
ในการดำเนินชีวิต
และการสร้างบารมี
เราจะไม่เพลิน ๆ แบบชาวโลก
ที่เขากำลังเพลิน ๆ กันอยู่

๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สร้างบารมี ต้องไม่มีเว้นวรรค

๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

บารมีของเรายังอ่อนอยู่
พญามารเขาถึงบังคับบัญชาได้

ถ้าหากบารมีเราแก่
เขาก็บังคับไม่ได้

>>>>>>

ดังนั้นการสั่งสมบารมีทุกวัน
จะทำให้บารมีแกร่งขึ้น
จนกระทั่งสามารถไปรู้ไปเห็น
และเอาชนะเขาได้

๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พระโพธิสัตว์
ไม้อิ่มในการสร้างบารมี

แม้เศรษฐกิจจะตกต่ำ
ก็ให้ตกต่ำเฉพาะเศรษฐกิจ
แต่อย่าให้ใจของเราตกต่ำ
โดยไม่สร้างบารมี
เราต้องยกใจของเราให้สูงส่ง
ด้วยการสวณกระแส

๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่าไปคอยความพร้อมของชีวิต
เพราะจะหมดสิทธิ์ที่จะทำอะไร

ให้รวยเสียก่อน

ให้แข็งแรง ให้หายป่วยเสียก่อน

ให้หมดห่วงก่อนอย่างนี้

เราจะไปคอยชาติไหน...ไม่มี

ความพร้อมมันอยู่ที่เราพร้อมต่างหาก

๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เราต้องพร้อมเสมอ สำหรับการสร้างบารมี

๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๓

ถ้าเราไปคอยความพร้อม
บางทีเราก็คง “ช้ำ” ก่อน
ความพร้อมมันอยู่ที่
...เราพร้อม

๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อย่าไปคอยความพร้อม
เราต้องสร้างความพร้อม
ให้กับตัวเราเอง

๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

มัจจุร...
ไม่เคยให้โอกาสใครได้อยู่ยาว ๆ
เพื่อสร้างบารมี
ความตาย...ไม่มีนิมิตหมาย

>>>>>>

ตอนนี้เรายังมีชีวิตอยู่
มีอาชีพสร้างบารมี
เพื่อให้ถูกวัตถุประสงค์
การมาเกิดเป็นมนุษย์
ก็ต้องรีบลุยกันไปเลย

๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ความตายไม่มีนิมิตหมาย
เราอย่าไปคอยความพร้อม
ความพร้อมหาได้ยากในโลก
แต่ความพร้อมอยู่ที่เราพร้อม

๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่าหวังว่า...จะได้พักผ่อน
หรือปลดประจำการนะลูกนะ

ถ้าหวังผิดแล้วจะผิดหวัง
ก็ต้องสร้างบารมีกันไป
จนกว่าจะถึงยี่มสุดท้ายนั่นแหละ

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

นักรบทางโลกเขายังปลดเกษียณ
แต่นักรบทางธรรม
ไม่มีวันปลดประจำการ

๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่ากลัวความลำบาก
ถ้าเราไม่ลำบาก
แล้วเราจะได้บารมี
มาจากทางไหน
อยู่เฉย ๆ จะให้บุญหล่นทับ...
อย่าไปหวัง

๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เรามีเวลาเท่ากัน
วันละ ๒๔ ชั่วโมง
แต่ใช้เวลาอันมีค่า
เพื่อสร้างสิ่งที่มีคุณค่า
ต่อชีวิตไม่เท่ากัน

๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เกิดยาก...ตายง่าย
เมื่อเกิดมาแล้ว
ต้องสร้างบารมีกันให้เต็มที่
อย่าใช้ชีวิตของเรา
ไปทำอะไรที่ไม่รักตัวเอง

ถ้าใครรักตัวเองจริงๆ
เขาจะขวนขวาย
ในการสร้างบารมี
เพราะว่า “บุญบารมี”
เป็นบ่อเกิดแห่งความสุข
และความสำเร็จในชีวิต
ไปทุกภพทุกชาติ

๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สร้างบารมีต้องทำให้ครบถ้วนบริบูรณ์

ทั้งทาน ศีล ภาวนา

เราจะเอาแค่ภาวนา

ทานกับศีลเอาไว้ก่อน

>>>>>>

หรือทำทานอย่างเดียว
ศีลกับภาวนาไม่ทำ ก็ไม่ได้
เพราะทุกสิ่งที่ทำ
จะถูกบันทึกเอาไว้ในกลางกาย
เป็นผังสำเร็จของเรา

๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ในฐานะที่เรา
ได้มาถึงความรู้อันบริสุทธิ์
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว
เข้าใจชีวิตได้ดีขึ้นกว่าเดิม
ก็ควรจะใช้ชีวิตสร้างบุญบารมีให้เต็มที่

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

โลกมนุษย์เป็นสถานที่
สำหรับสร้างบารมี
ไม่ได้มีไว้เพื่อเสวยบุญ
หรือเพื่อเหตุอย่างอื่นเลย

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

โลกนี้...ไม่มีที่น่าเที่ยวหรอก
เพราะเป็นโลกแห่งการสร้างบารมี

โลกแห่งการ...แสวงบุญ
ไม่ใช่โลกแห่งการ...เสวยบุญ

>>>>>>

ไปเที่ยวกลับมาทีน้อย
แล้วก็ลืม แคมเสียเงินเสียทอง
เสียแล้วก็ไม่ได้แปรเปลี่ยน
มาเป็นบุญกุศล

๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓

โลกมนุษย์เป็นสถานที่
ที่เหมาะสมสำหรับสร้างบารมี
เพราะเป็นที่ที่สามารถ
ทำทาน รักษาศีล
และเจริญภาวนาได้

๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

โลกนี้เป็นทางผ่านสำหรับ
ผู้มีบุญ มีบารมี มีปัญญา
อาศัยสร้างบารมี
แล้วสะสมบารมีให้เพิ่มพูนมากเข้า
เพื่อมุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพาน

๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

ปีนี้นอกจากเป็นปีแห่งความมั่งคั่งแล้ว
ควรจะเป็นปีแห่งการสร้างบารมี
ที่ยิ่งกว่าปีที่ผ่านมาด้วย

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

การสูญเสียโอกาส
ในการสร้างบารมี
คือการสูญเสีย
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

ไม่มีการสูญเสียใดๆ
ที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่านี้อีกแล้ว

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทุกอย่างก็ต้องทำซ้ำๆ ทั้งนั้น
ทำทีเดียวยังตลอดชาติมันคงไม่ได้
เหมือนเราหายใจทีเดียวยัง
ใช้ตลอดชาติได้ไหม
การสร้างบารมีก็เช่นเดียวกัน

๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เราต้องทำประวัติศาสตร์ชีวิตอนาคตให้ดี
ด้วยการทำปัจจุบันให้ดีกว่าดีที่สุด
เพื่อความปลื้มใจในภพชาติต่อไป
เมื่อระลึกย้อนหลังกลับมา
จะได้เห็นแต่ภาพชีวิตที่งดงาม

๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เมื่อความตายไม่มีนิมิตหมาย
เป้าหมายชีวิตยังไม่ปรากฏ
นั่นเป็นเครื่องยืนยันว่า
เรายังบารมีอ่อนอยู่
ยังจะต้องสร้างบารมี
ให้แก่กล้ายิ่งขึ้นไปอีก

๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อย่ากลัวความเหนื่อยกันนะ

อยู่ทางโลกก็เหนื่อย

อยู่ทางธรรมก็เหนื่อย

แต่อยู่ทางโลกเหนื่อยฟรี

ทางธรรมเราเหนื่อยแล้ว

ยังเปลี่ยนมาเป็นบุญ เป็นบารมี

>>>>>>

จะอยู่ทางไหนก็เหนื่อยทั้งนั้น
ต้องอดทนสร้างบารมีกัน
เหนื่อยเหน็ดไม่เป็นไร
แต่อย่าเหนื่อยหน่าย

“เหนื่อยนัก ก็พักกันก่อน
พอหายเหนื่อย ก็ลุยกันต่อ”

๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑

ทำไมหลวงพ่อดิฉันใหญ่
เพราะมีความปรารถนาใหญ่
ที่จะนำพาชาวโลกทั้งมวล
ให้เข้าถึงพระธรรมกาย

>>>>>>

เราเกิดมาทั้งที่
เราควรคิดอะไรใหญ่ๆ
เพราะคิดเล็ก คิดปานกลาง คิดใหญ่
ก็ต้องตายเหมือนกัน

เรามีเวลาสร้างบารมีในโลกนี้จำกัด
เราจะบวชทำไมที่ละไม่กี่องค์
ต้องบวชทีละหมื่น ทีละแสน
แล้วค่อยขยับไปล้าน

๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อเราจะทำความดี
จะไปหยอหยง
เศร้าสร้อยทำไม

ชีวิตจะมีคุณค่า... เมื่อสร้างบารมี

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

การได้สั่งสมบุญบารมี
จะนำพาชีวิตให้ไปสู่
จุดหมายปลายทาง
อันสูงสุดที่ปรารถนาได้
จะทำให้มีชีวิตอันประเสริฐสุด
คู่เคียงกับพระอริยเจ้า

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ชีวิตของเราที่เกิดมาครั้งหนึ่ง
หากว่าได้ทำสิ่งที่ดี
มีประโยชน์ต่อโลก
ทำสิ่งที่เป็นไปเพื่อสันติสุข
ของมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง
ก็ถือว่าเป็นชีวิตที่คุ้มค่าและมีค่าที่สุดแล้ว

๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

วันที่ดีที่สุดในชีวิต
คือวันเวลาที่เราได้ใช้
สร้างคุณงามความดี

๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ลักษณะมหาบุรุษ
เป็นของกลางๆ
ที่เราสามารถไปถึงตรงนั้นได้
ถ้าสร้างบารมีให้เต็มเปี่ยม

๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

กายมนุษย์มีไว้
สำหรับสร้างบารมีเท่านั้น
อย่าเอาไปถล่มทลายนะ

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พึงหวงแหนร่างกาย
ชีวิตจิตใจนี้ให้ดี
เอาไว้สำหรับสร้างความสำเร็จ
เอาไว้สำหรับสร้างความสำเร็จ

อย่าเอาไปถล่มทลาย
อย่าเอาไปใช้ในสิ่งที่
ไม่เป็นสาระแก่นสาร
ที่ไม่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต

๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เกิดมาแล้ว
ต้องสร้างสิ่งที่ดี
ให้กับโลก

โลกมนุษย์...เป็นที่สร้างบารมี
สวรรค์...เป็นที่เสวยผลบุญ
นรก...เป็นที่เสวยผลบาป

๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สร้างบารมีต้องทุ่มสุดตัว
ไม่ใช่พูดแคปาก แต่ทำด้วยใจ
และต้องไปให้ทันกัน

๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖

ยกใจของเราให้สูง
ยิ่งยกใจให้สูงมากเท่าไร
จะยิ่งมองเห็นอะไรได้กว้างขวางขึ้น
ความรู้สึกแบ่งเขาแบ่งเรา
จะหมดสิ้นไป

๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สร้างบารมีต้องรู้จักคำว่า “พอดี”

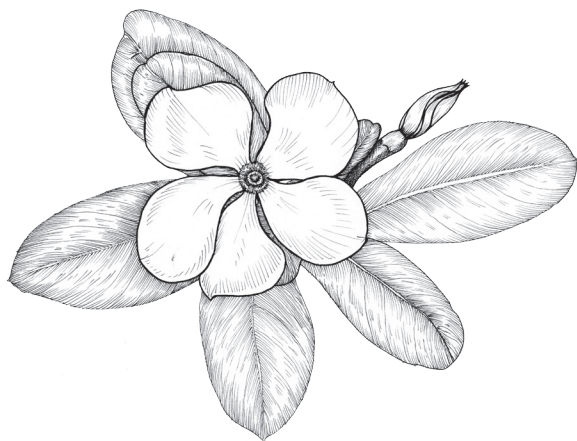
ไม่ทำมากเกินไป หรือน้อยเกินไป
ต้องรู้จักเลือกจุด “พอดี”

๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖

นักสร้างบารมีรุ่นบุกเบิก
สร้างสิ่งที่ดีงาม
สร้างสังคมในอุดมคติ
เป็นแบบอย่างกับรุ่นต่อ ๆ ไป

ขอให้เราทำความดีให้ถึงจุดเถอะ
จะเกิดเป็นแรงบันดาลใจ
ที่ใครๆ เห็นแล้ว
ปลื้มปีติกับเราไปด้วย
และจะมาร่วมสนับสนุนเรา

๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ให้เราสวมหัวใจของยอดนักสร้างบารมี
ใช้ทุกสิ่งที่มีให้เป็นประโยชน์
ต่อการสร้างบารมี

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ยามศึก...เรารบ
ยามสงบ...เรารวย

หลวงพ่อยากให้...
ลูกทุกคนไปชั้นดุสิต
แต่ก็ขึ้นอยู่กับ...
ความสมัครใจของแต่ละคน

๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เมื่อเราเกิดมาสร้างบารมี
เราก็ต้องใช้เวลาที่อยู่ในโลกนี้
และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้
ให้มีประโยชน์อย่างเต็มที่
ต้องฉลาดในการหาบุญ

๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เราควรเป็นผู้ที่มีส่วนอย่างสำคัญ
ในการฟื้นฟูศีลธรรมโลก

ถ้าตายด้วยการสั่งสมความดี จะมีสุคติโลกสวรรค์เป็นทีไป

๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ถ้าตายจากความคิด ...มันจะไปบายน

๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

หากเรามีโอกาส
ที่จะหยิบจะฉวยจะช่วยอะไรได้
ในกิจการงานสงฆ์ หรืองานส่วนรวม
ให้ช่วยกันทำเถิด
นั่นเป็นทางมาแห่งบุญของเรา
>>>>>>

เราเกิดมาสร้างบารมี
ไม่ใช่เพื่ออย่างอื่นเลย
ดังนั้นทุกกิจวัตรกิจกรรมในวัดนี้
ทั้งหมดล้วนเป็นบุญทั้งสิ้น

๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

เราต้องทำกิจวัตรกิจกรรม
งานบุญอย่างต่อเนื่อง
ต้องเอาบุญไปให้เยอะๆ

๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

เพราะเราต้องไปถึงที่สุดแห่งธรรม
จะไปถึงตรงนั้นต้องมีบารมีมาก
จะมีบารมีมากก็ต้อง
ทำให้มาก ๆ ทำบ่อย ๆ
ยิ่งทำก็จะยิ่งมีเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เราจะต้องทุ่มพลังใจอันยิ่งใหญ่
ทำงานพระศาสนาให้สำเร็จเป็นอัสจรรย์
เมื่อเราตั้งใจมั่นทำอย่างสุดกำลัง
ในที่สุดก็จะสมปรารถนา

๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ดูทุกคน...

คือ...ผู้สร้างแรงบันดาลใจของโลก

คือ...อนาคตของพระพุทธศาสนา

วิชชาธรรมกาย

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

ถ้ารักตัวเองต้องหมั่นสั่งสม
เต็มบุญ เต็มบารมี เต็มความบริสุทธิ์
ในตัวของเราให้มาก ๆ

ต้องทำตัวของเราให้เป็นที่รัก
ของมนุษย์และเทวดา
ด้วยการมีศีล มีธรรม
เกิดมาชาตินี้ก็จะได้สมหวังดังใจ

๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

มีงานที่รอเราอยู่อีกเยอะ
ซึ่งเป็นทางมาแห่งบุญ
ที่เราจะต้องทำไป
จนกว่าจะหมดอายุขัย
เพราะฉะนั้น...ต้องฝึก
ในการทำหน้าที่เป็นผู้นำบุญ
และยอดกัลยาณมิตร

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เขายังชวนเข้า
วงเหล้า วงไฟได้
เราดึงเขามาเข้าวัด
มาทำบุญ
ทำไมจะทำไมได้

๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ทั้งทำด้วยตัวเองด้วย
ไปชักชวนคนอื่นมาทำด้วย
เราก็จะสมบูรณ์พร้อม
ทั้งทรัพย์สินสมบัติ
และบิรวารสมบัติ
จะมีพวกพ้องเต็มไปหมดเลย
ในทุกหนทุกแห่ง

๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

